מחיכה יעבדו נפקא לן לחת לגלח כדרכה ולפיל לגלח כדרכה כלל שעובדין לוקה בזיון כגון פטור ומרקולים ולחת לגלח כדרכה פי' כדרכה בעבודת כבוד לגלח שחין לדכה בהשתחוה ומה תאמר מגלן הכא זובח בהמה למרקולים לימת כי לחת קרא למכובדים שחין דרכן בזביחה לחכל למבזין כגון פטור ומרקולים לח ו"ל דגלי ליה בהשתחוה למכובדים ומבזין שין הלין בזביחה ור"ם מפרש לחרי קרלי בזביחה כחיבי הלי קרא להכא ולא יזבחו ושוד כחיב זובח לחלהים יחרם דדרשינן בפ' חרבע מיתות (סנהדרין דף פח.) דילמה זביחה ללמד על הכלל לחיב בכל עבודת פנים לפילו בגלח כדרכה וקשה לפי' דמהלי קרא לח שמעינן גלח לחזהרה לחכל טוכח במבזין מכח לן ושוד חרוייהו למכובדין לריבי חד לעוכח וחד לחזהרה ושוד דלח ה"ל לגילחויי חיכה יעבדו גלח כדרכה היה ליה למימר חם חינו ענין לכדרכה של מכובדין דכחיב זובח לחלהים יחרם חגהו ענין לגלח כדרכה כלומר מבזין גלח כמו שפירשנו גרלה דרבי לעזר חכל גלח כדרכה וחחת לחשמועי' דחייב גלח דנקט מרקולים לרבותח ומהשתחוה נפקח לן דלין חילוק בין מכובדין למבזין כדפרי' חדע דהח לחמר בפרק ד' מיחות (סח דף סד:) ג' כריחות בעבודת טוכיס למה לחת לכדרכה וחחת לגלח כדרכה וחחת למוך ולח מיבעיח לן קרא לחריעת חד למכובדין וחד למבזין וק"ק הח דפריך בפ' ד' מיחות חימח יהיה ההשתחוה ללמד על הכלל כולו ודקחמרת זובח למה לי לגופיה דמחכבין מעבודה לעבודה ומחמה עליה הש"ם גלח ל"ל דקחמר רבי לגלעזר מניין לזובח בהמה למרקולים כו' מהשתחוה נפקח מלי קושיח דילמח לימעיך לחזהרה במחכב מעבודה לעבודה להח לעולם הוח כך גלח יזבחו חזהרה לעולם דזובח לחלהים יחרם וי"ל דהש מפי רש"י יגלח מדכיכים המוב מוכח בפ"ם ד"ה במשכן כו' לחכל מלב נכזים גלח ידעינן דחלב חינו מפחח כלל ומטר לגמרי כמבואר הכח דקחמר מה לגגלה שכן חינו מפחח כלומר חלב חלב לגדיל בפסחים כג.]

ג"י רש"י חביי (חוק הסיבי"ם) קושיות. [חאך כחב חוכיח חנקוד (זאו) ח"ל] כ"ל: [[חאך חאו חקוד

כ"ר כוכות

"חת. בקו.. קושיות של חב"י על כ"ם ה"ק ט"ה ע"ש

[עי' חוס' מוגן קב. ד"ה שכן וכו' דמה לחיפח סכל (מה לכדרכים מפחים שחפחמלין) ככל שהוח לגלח כדרכה גרסי' לפ וסופרים שכשו משום דכתר כבי קלמר חם לכדרכים מכוכים שחיכון כמקהו פ"ם ומפחה בכבר דמה לחיפח כפירש"י ד"ה מכדרכים וכו' וכן בד"ה כמקהו וכו' לחו רש"י כחבו גלח מלמיד חלמ' ס' כן פ"ם הגי' שכשהו כפופרים ומדע דכר היה לחם מפי רש"י יגלח מדכיכים המוב מוכח בפ"ם ד"ה במשכן כו' לחכל מלב נכזים גלח ידעינן דחלב חינו מפחח כלל ומטר לגמרי כמבואר הכח דקחמר מה לגגלה שכן חינו מפחח כלומר חלב חלב לגדיל בפסחים כג.]

ג"ל למחכב מעבודה לעבודה דמהשתחוה ס' ג"ל

שיטה מקובצת

ג) אזהרה מנין דכחיב: ד) ואילך היא מדבר בובחים: נ) הבמות שהרי נאמר למען ותיבת שנאמר נמחק: ד) עשה מצות ל"ת: ה) אמר אביי ק"ו ותיבות ר' אבין נמחק: ו) רבינא לאביי א"כ ותיבות לרב אשי נמחק: ז) תיבת נמי נמחק: ח) מתרומה מה לתרומה שכן לא ניתנו מכולהו מה לכולהו שכן תיבת נמי נמחק: ט) תאמר בפסח שיש לו: י) דאמר ר' יוחנן מותרין: יא) עכשיו היו: יב) תיבת כאן נמחק: יג) מה"ר מקום שעבד: יד) קשיא לי בהא דאיתיבן אזהרה: טו) אזהרה בק"ו ואת ס' נמחק: טז) לדרשה אחריתי ועובד: יז) כמו שמפורש בה:

שהרי עונשין אמור: °ואל פתח אהל מועד אזהרה ג) דכתיב °השמר לך פן תעלה עולותיך מבאן ואילך ג) בזבחים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות נ) (שנא') °למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זובחים זבחים שהתרתי לך כבר על פני השדה -לומר לך הזובח בשעת איסור הבמות מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב על פני השדה, °והביאום לה' זו מצות עשה, ד) לא תעשה מניין? ת"ל °יזבח עוד, יכול יהא ענוש כרת? ת"ל °חוקת עולם תהיה זאת להם לדורותם ואת להם ולא אחרת להם אלא אמר (ר' אבין) ק"ו: ומה במקום שלא ענש הזורק למקום שענש אינו דין שהזורה אלא רבינא ו) לרב אשי א"כ לא יאמר לאו בחלב ותיתי ק"ו מנבילה מה נבילה שלא ענש, הזורה, חלב שענש אינו דין שהזורה, אתא לקמיה דרבא א"ל מנבלה יצמי לא אתיא דאיכא למיפרך מה לנבלה שכן מטמא, משרצים מטמאין אף לשרצים שמטמאין *במשהו, משרצים מהורים אף לשרצים מהורים שאיסורן במשהו, מעורלה וכלאי הכרם אף לעורלה וכלאי הכרם, משביעית אף לשביעית שכן אסורין בהנאה, תופסת דמיה אף לשבין לא הותר מכללה, מכולהו נמי שכן, לא הותרו מכללן אמר רבא אי משום לי הא קשיא לי הא דתנן *פסח ומילה מצות עשה שחיתי בקיץ ממותיר מה מותיר שלא ענש הזורה, פסח ומילה שענש אינו דין שהזורה, אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא ואמר לי שמותיר לא אתיא דאיכא למיפרך מה למותיר שכן אין לו תקנה תאמר פסח יש לו תקנה רבא מזהירין מן הדין -אפילו למ"ד *עונשין מן הדין אין מזהירין מן הדין, אלא *כדרבי יוחנן דאמר יאתיא הבאה מהלהלן לא ענש אא"כ הזורה אף כאן לא ענש אא"כ הזורה רבא

תורה אור

(ויקרא ט) ואל פתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימי מלואים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם:

(ויקרא יז) וזבח זבח שלמים ליי' מן הבקר ומן הצאן יזבחנו לרצנו בכל קרבנותיו יקריב ליי' ושחט אותו פתח אהל מועד וזרקו הכהנים את הדם על המזבח סביב:

(ויקרא יז) ולמען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זובחים על פני השדה והביאם ליי' אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליי' אותם:

(ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הקריב להעשות אותו ליי' ונכרת האיש ההוא מעמיו:

(דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה:

(דברים יב) כי אם במקום אשר יבחר ייי באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך:

(דברים יב) ואך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ייי אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:

(דברים יב) רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:

(דברים יב) לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים:

(דברים יב) לא תאכל לו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ייי:

(דברים יב) רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ייי:

(דברים יב) והעלית עולתיך הבשר והדם על מזבח ייי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ייי אלהיך והבשר תאכל:

(דברים יב) שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ייי אלהיך:

(דברים יב) כי יכרת ייי אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם ורשתם וישבת בארצם:

(דברים יב) השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי הישמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני:

(דברים יב) לא תעשון כן לייי אלהיכם כי כל תועבת ייי אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם:

(דברים יב) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

(דברים יב) כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת:

(דברים יב) ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם:

(דברים יב) לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ייי אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ייי אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:

(דברים יב) אחרי ייי אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:

(דברים יב) והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ייי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ייי אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:

(דברים יב) כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:

(דברים יב) מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ:

(דברים יב) לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו:

(דברים יב) כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה:

(דברים יב) ורגמתו באבנים ויומת כי בקש להדיחך מעל ייי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:

(דברים יב) וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך:

(דברים יב) כי תשמע באחת עריך אשר ייי אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר:

(דברים יב) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:

(דברים יב) ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:

(דברים יב) הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:

(דברים יב) את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לייי אלהיך ותל עולם לא תבנה עוד:

(דברים יב) ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ייי מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך:

(דברים יב) כי תשמע בקול ייי אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ייי אלהיך:

(דברים יב) כי תבא אל הארץ אשר ייי אלהיך נתן לך ורשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:

(דברים יב) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ייי אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:

(דברים יב) רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וייי אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד:

(דברים יב) ולא ירבו לו נשים והסיר לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד:

(דברים יב) והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים:

(דברים יב) והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ייי אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:

(דברים יב) לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

(דברים יב) הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה להם חלק ונחלה עם ישראל אשי ייי ונחלתו יאכלון:

(דברים יב) ונחלה לא יהיה לו בתוך אחיו ייי הוא נחלתו כאשר דבר לו:

(דברים יב) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה:

(דברים יב) ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו:

(דברים יב) כי בו בחר ייי אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים:

(דברים יב) והנה כי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ייי:

(דברים יב) ושרת בשם ייי אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ייי:

(דברים יב) חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות:

(דברים יב) כי תבא אל הארץ אשר ייי אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם:

(דברים יב) לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:

(דברים יב) וחבר חבר ושאל אוב וידעוני ודרש אל המתים:

(דברים יב) כי תועבת ייי כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה ייי אלהיך מורישם מפניך:

(דברים יב) תמים תהיה עם ייי אלהיך:

(דברים יב) כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ייי אלהיך:

(דברים יב) נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך ייי אלהיך אליו תשמעון:

(דברים יב) ככל אשר שאלת מעם ייי אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ייי אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות:

(דברים יב) ויאמר ייי אלי היטיבו אשר דברו:

(דברים יב) נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו:

(דברים יב) והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:

(דברים יב) אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא:

(דברים יב) וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ייי:

(דברים יב) אשר ידבר הנביא בשם ייי ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ייי בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו:

(דברים יב) כי תבא אל הארץ אשר ייי אלהיך נתן לך ורשתה וישבת בעריה ובבתיה:

(דברים יב) שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר ייי אלהיך נתן לך לרשתה:

(דברים יב) תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ייי אלהיך מנחיל אתך והיה לנוס שמה כל רוצח:

(דברים יב) וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום:

(דברים יב) ואשר יבא את רעהו ביערים לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל וחי:

(דברים יב) פן ירדף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו ותשגהו כי ארך הדרך והכה נפש לו ולא שנא לו מתמול שלשום:

(דברים יב) על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך:

(דברים יב) ואם ירחיב ייי אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך:

(דברים יב) כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ייי אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואת עוד שלש ערים לך על השלש האלה:

(דברים יב) ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ייי אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים:

(דברים יב) ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש מת ונס אל אחת הערים האל:

(דברים יב) ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת:

(דברים יב) לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך:

(דברים יב) לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ייי אלהיך נתן לך לרשתה:

(דברים יב) לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר:

(דברים יב) כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה:

(דברים יב) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ייי לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:

(דברים יב) ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו:

(דברים יב) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך:

(דברים יב) והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך:

(דברים יב) ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:

(דברים יב) כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ייי אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים:

(דברים יב) והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם:

(דברים יב) ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם:

(דברים יב) כי ייי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם:

(דברים יב) ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו:

(דברים יב) ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:

(דברים יב) ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:

(דברים יב) וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו:

(דברים יב) והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:

(דברים יב) כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:

(דברים יב) והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך:

(דברים יב) ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:

(דברים יב) ונתנה ייי אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב:

(דברים יב) רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן ייי אלהיך לך:

(דברים יב) כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה:

(דברים יב) רק מערי העמים האלה אשר ייי אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה:

(דברים יב) כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך ייי אלהיך:

(דברים יב) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם לייי אלהיכם:

(דברים יב) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור:

(דברים יב) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך עד רדתה:

(דברים יב) והיה כי יימצא חלל באדמה אשר ייי אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו:

(דברים יב) ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל:

(דברים יב) והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל:

(דברים יב) והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל:

(דברים יב) וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר ייי אלהיך לשרתו ולברך בשם ייי ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע:

(דברים יב) וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל:

(דברים יב) וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו:

(דברים יב) כפר לעמך ישראל אשר פדית ייי ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:

(דברים יב) ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ייי:

(דברים יב) כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע:

(דברים יב) כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

(דברים יב) והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה:

(דברים יב) ומחוץ למחנה יהיה לו ויצא שמה אל החוץ:

(דברים יב) ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך:

(דברים יב) כי ייי אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:

(דברים יב) לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו:

(דברים יב) עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר ייטב לו לא תונה אתו:

(דברים יב) לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל:

(דברים יב) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ייי אלהיך לכל נדר כי תועבת ייי אלהיך גם שניהם:

(דברים יב) לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל דבר אשר ישך:

(דברים יב) לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך ייי אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:

(דברים יב) כי תדר נדר לייי אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו ייי אלהיך מעמך והיה בך חטא:

(דברים יב) וכי תחדל לנדר אין בך חטא:

(דברים יב) מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לייי אלהיך נדבה אשר דברת בפיך:

(דברים יב) כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך תתן:

(דברים יב) כי תבא בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך:

(דברים יב) כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו:

(דברים יב) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר:

(דברים יב) ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה:

(דברים יב) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני ייי ולא תחטיא את הארץ אשר ייי אלהיך נתן לך נחלה:

(דברים יב) כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:

(דברים יב) לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל:

(דברים יב) כי ימצא איש גונב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך:

(דברים יב) השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות:

(דברים יב) זכר את אשר עשה ייי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:

(דברים יב) כי תשה ברעך מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו:

(דברים יב) בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה:

(דברים יב) ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו:

(דברים יב) השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני ייי אלהיך:

(דברים יב) לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך:

(דברים יב) ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל ייי והיה בך חטא:

(דברים יב) לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:

(דברים יב) לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה:

(דברים יב) וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ייי אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

(דברים יב) כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ייי אלהיך בכל מעשה ידיך:

(דברים יב) כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:

(דברים יב) כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:

(דברים יב) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

(דברים יב) כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:

(דברים יב) והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:

(דברים יב) ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף להכותו על אלה מכות רבות והיה אחיך נקלה עיניך:

(דברים יב) לא תחסם שור בדישו:

(דברים יב) כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה איש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:

(דברים יב) והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:

(דברים יב) ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי:

(דברים יב) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה:

(דברים יב) ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:

(דברים יב) ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:

(דברים יב) כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו:

(דברים יב) וקצתה את כפה לא תחוס עינך:

(דברים יב) לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה:

(דברים יב) לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה:

(דברים יב) אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ייי אלהיך נתן לך:

(דברים יב) כי תועבת ייי אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה:

(דברים יב) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:

(דברים יב) אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:

(דברים יב) והיה בהניח ייי אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ייי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

(דברים יב) והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:

(דברים יב) ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף להכותו על אלה מכות רבות והיה אחיך נקלה עיניך:

(דברים יב) לא תחסם שור בדישו:

(דברים יב) כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה איש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:

(דברים יב) והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:

(דברים יב) ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי:

(דברים יב) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה:

(דברים יב) ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:

(דברים יב) ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:

(דברים יב) כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו:

(דברים יב) וקצתה את כפה לא תחוס עינך:

(דברים יב) לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה:

(דברים יב) לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה:

(דברים יב) אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ייי אלהיך נתן לך:

(דברים יב) כי תועבת ייי אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה:

(דברים יב) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:

(דברים יב) אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:

(דברים יב) והיה בהניח ייי אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ייי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

מכולהו שכן לח שכתוב כרת בק"ו מחלב שהותר מלכול: **ותיתי** בק"ו ממותיר. הח דנקט מותיר מפי מגזל וגניבה וכמה נתוין שכתורה מסוס דמותיר לח עביד מעשה דומיח דפסח ומילה ומש"ה לח נקט נמי הכח דלעניל דחיכח למיפרך שכן יש בהן מעשה: ה"ג

סדרי עונשין מסור. כלומר דמסתמח כהח מקחמי קרח לחמור והכי עונשין חמור כחן: **מכאן ומילך כו'**. שנחמר למטן חכר יביחו וגו' דמדכחיב "חכר הס זובחים" משמע שהיו עומדים ליזבח בבמה ומכחן ולילך והביחום לה' (ג): **כזובח בפרס.** גלח לפס שמיס: **(מנוס)** **לח מעשה.** כהכך דהוקדשו בפעת היתר מיחר מניין: **פ"ל ולח יוכחו פוד.** (לח) ממשם מעכשיו לחסורין ועד עכשיו יל) מוחרין: **זמח לפס.** עוכש עשה ולח תעשה: **ולח למרבה לפס.** כרש: **מקוס שלח טנא.** כגון בקדשים שהקדישן בפעת היתר: **פוסיר.** כדלמרן יכ)כלן: **שפעת.** כשהוקדשו בפעת ליסור: **לימו דין שפוסיר.** ולקמן פריך וכי מזהירין מן הדין: **מפרלים.** ות"ת היינו לחזהרה בחלב דק"ו מפרלים טמחין. כגון שמוכה פרלים: **כמפפו.** טומחתן בכעבדה לחכל מלב כזכיח: **מפרלים פפורים.** שחין מטמחין בגון לפרדע ונמלה: **שכן לפורין כמפפו.** לחכילה בכעבדה כדחניח בפרק קדשי מזבח (דף מז:) ולח חפקו לח נפפוחיכם בבהמה וכעוף וגו' פחח הכחוב בחכילה וסיס כטומחה יכול כמו פרלים טמחין כיעור טומחתן של פרלים טמחים ליעור לכילתן של פרלים להח כולהו כייל להו בהחי קרח וכבל לחכר תרומה וגו' וליעור טומחתן נפקח לן בהכל חייבין (חגיגה דף יח:) שכן חומר בחילת כרייתו בכעבדה עד כחן לגזל הקוטרם וחגב חורפיה לח עיין בה ובהדיח מסיק החם דוקח בפרלים טמחים ולח בטהורים דלמרינן כמובלנין דיבר הכחוב דכחיב בסיפיה דקרח לחכר הבדלתי לכם לטמח ול"ל דכל שהוח בהכח בבריה קמיירי דבכל שהוח מיחייב משום בריה דלמרינן בפ"ק (דף י.) וכפ' כהן גדול וזוכר (זיר דף נב.) וכמכות (דף יז.) וכפ' גיד הגפה (חולין דף קו.*): **תיתי** בק"ו ממותיר. הח דנקט מותיר מפי מגזל וגניבה וכמה נתוין שכתורה מסוס דמותיר לח עביד מעשה דומיח דפסח ומילה ומש"ה לח נקט נמי הכח דלעניל דחיכח למיפרך שכן יש בהן מעשה: ה"ג

[וע"ע חוס' מכות יב: ד"ה מכדי ומוס' חולין קכ. ד"ה שכן]

שחוטין טו. כריחות כ.

סנהדרין מה. ומ"ג מכות יז:

[ביקוש מחכי כמו מקש"ל כני" אלא אמר ר' אחיא]

הגהות הב"ח

(ל) גמ' גלח לחמר מחכי ק"ו. כ"כ כ